

20 Cdo 1940/2008

K podmínkám exekuce

1. Soud ve výkonu rozhodnutí není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost rozhodnutí (včetně postupu orgánu) vydaných v nalézacím řízení. Obsahem těchto rozhodnutí je vázán a je povinen z nich vycházet.

2. Případné vady nalézacího řízení (byť by skutečně existovaly) se do řízení o výkon rozhodnutí nepřenášejí. V projednávaném případě to tedy znamená, že vytýkané nedostatky rozhodčího řízení (námitka týkající se platnosti rozhodčí doložky a ustanovení rozhodce), jehož výsledkem bylo vydání podkladového rozhodnutí, jsou pro nařízení výkonu rozhodnutí bez významu.

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky

rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Mikuška a soudců JUDr. Pavla Krbka a JUDr. Petra Šabaty ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné A. M. Č. r., a. s., zastoupené advokátem, proti povinné D. M., zastoupené advokátem, pro 12.970,- Kč s příslušenstvím, zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitost, vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 18 E 36/2007, o dovolání povinné proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 9. 2007, č. j. 10 Co 772/2007-32, takto:

I. Dovolání se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví uvedeným rozhodnutím krajský soud potvrdil usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 26. 7. 2007, č. j. 18 E 36/2007-14, ve výroku II., III., IV. a V. a ve výroku I. v tom znění, že soud nařizuje podle vykonatelného rozhodčího nálezů rozhodce JUDr. Bc. M. K., Ph.D., ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 1532/07, k zajištění pohledávky oprávněné ve výši 12.970,- Kč s úroky z prodlení ve výši 0,25 % denně od 22. 1. 2007 do zaplacení a se smluvní pokutou ve výši 100,- Kč denně od 22. 1. 2007 do zaplacení, nákladů předcházejícího řízení ve výši 13.911,- Kč, výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k podílu ve výši jedné ideální poloviny k nemovitostem, a to k budově č.e., část obce P., na pozemku parc.č., k budově bez č.p./č.e., část obce P., na pozemku parc.č., k pozemku parc.č. o výměře 40m² - zastavěná plocha a nádvoří, k pozemku o výměře 1.700 m² - zahrada, a k pozemku parc.č. o výměře 15m² - zastavěná plocha a nádvoří, zapsaných na LV č. pro katastrální území L., obec L. u Katastrálního úřadu pro Ú. k., katastrální pracoviště L. Zároveň přiznal oprávněné náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 3.189,- Kč. Odvolací soud konstatoval, že všechny formální a materiální předpoklady pro nařízení výkonu rozhodnutí byly splněny. K námitce povinné uvedl, že zřízením soudcovského zástavního práva se pohledávka toliko zajišťuje, přímo se nevymáhá, a proto nemůže být výkon rozhodnutí navrhaný tímto způsobem zřejmě nevhodným ve smyslu § 264 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). K okolnosti, zda povinná uloženou povinnost splnila, popř. v jakém rozsahu, soud při nařízení výkonu rozhodnutí nepřiblíží a toliko vychází v tomto směru z tvrzení oprávněné.

Usnesení odvolacího soudu napadla povinná dovoláním, jehož přípustnost vyvozuje z § 238a odst. 1 písm. c) ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Dovolatelka má za to, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř.), kdy nesprávným právním posouzením je „omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav“. Soud měl zkoumat, zda se návrh oprávněné opírá o zákonný podklad, tedy zda je exekuční titul v daném případě zákonným titulem. Dovolatelka namítá, že exekuční titul - rozhodčí nález není zákonným podkladem pro výkon rozhodnutí z toho důvodu, že smlouva o smlouvě budoucí, na jejímž základě byl exekuční titul vydán, nikdy platně nevznikla, jelikož byla stižena naprostým nedostatkem svobodné

vůle dovolatelky tuto smlouvu uzavřít. Stejně tak nikdy nebyla uzavřená platná rozhodčí doložka, jelikož dle dovolatelky je rozhodčí doložka vyjádřením zásady smluvní svobody a vyjádřením svobodné vůle stran smlouvy prorogovat pravomoc na nezávislého rozhodce, a nikoli - jak se dle názoru dovolatelky stalo v této věci - projev svévole jedné, silnější strany, která využívá špatné situace strany druhé a rozhodce si volí sama tak, aby „sloužil rychlému prosazení jejích zájmů“. Na závěr uvádí, že nezákonnost rozhodčího nálezu je dána i výší smluvní pokuty a výší úroků z prodlení, které je možno „zahrnout do jednoho zajišťovacího poplatku, jehož výsledná hodnota přesahuje 1,01 % denně, tj. více než 368 % ročně“, a takováto výše je proti dobrým mravům a je tak nezákonná. Navrhuje, aby Nejvyšší soud napadené usnesení společně s usnesením soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Dovolání není přípustné.

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. - jež podle § 238a odst. 2 o. s. ř. platí obdobně a podle něhož je přípustnost dovolání nutno v předmětné věci posuzovat vedle ustanovení § 238a odst. 1 písm. c) o. s. ř. - je dovolání proti potvrzujícímu usnesení odvolacího soudu, jemuž nepředcházelo kasační rozhodnutí, přípustné jen, dospěje-li dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam; ten je dán zejména tehdy, řeší-li rozhodnutí odvolacího soudu právní otázku, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li ji v rozporu s hmotným právem (§ 237 odst. 3 o. s. ř.).

Povinná argumenty ve prospěch názoru, že napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, dovolacímu soudu sice přednesla, ale hodnocením námitek obsažených v dovolání k závěru o splnění této podmínky dospět nelze.

O existenci (dovoláním otevřené) právní otázky, jejíž posouzení by mohlo být relevantní i pro posouzení obdobných právních poměrů a jež by tak mohlo mít vliv na rozhodovací činnost soudů obecně (což rozhodnutí zásadního právního významu ve smyslu § 237 odst. 3 o. s. ř. předpokládá), totiž v dané věci nejde, jelikož není žádného podkladu pro úsudek, že odvolací soud při posuzování rozhodných otázek uplatnil právní názory nestandardní, případně vybočující z mezí ustálené soudní praxe. Takovou zásadní právní otázkou nemohou být výhrady, jimiž povinná zpochybňuje věcnou správnost podkladového rozhodnutí (námitky směřující jak k okolnostem uzavření smlouvy o smlouvě budoucí, tak i k výši příslušenství vymáhané částky). Nejvyšší soud již v mnoha rozhodnutích vysvětlil, že soud ve výkonu rozhodnutí není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost rozhodnutí (včetně postupu orgánu) vydaných v nalézacím řízení. Obsahem těchto rozhodnutí je vázán a je povinen z nich vycházet (srov. např. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2020/98, uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1, ročník 2000 pod č. 4).

Stejně tak v mnoha rozhodnutích (např. usnesení ze dne 25. 10. 2002, sp. zn. 20 Cdo 554/2002, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 7, ročník 2004 pod č. 62, usnesení ze dne 25. 5. 2000, sp. zn. 20 Cdo 2475/98, uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 11, ročník 2000 pod č. 123, usnesení ze dne 30. 8. 2004, sp. zn. 20 Cdo 1569/2003) Nejvyšší soud vysvětlil, že případné vady nalézacího řízení (byť by skutečně existovaly) se do řízení o výkon rozhodnutí nepřenesají. V projednávaném případě to tedy znamená, že vytýkané nedostatky rozhodčího řízení (námitka týkající se platnosti rozhodčí doložky a ustanovení rozhodce), jehož výsledkem bylo vydání podkladového rozhodnutí, jsou pro nařízení výkonu rozhodnutí bez významu.

Nejsou-li dány podmínky přípustnosti dovolání ani podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., Nejvyšší soud dovolání odmítl (§ 243b odst. 5, věta první, § 218 písm. c/ o. s. ř.).

O nákladech dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 243b odst. 5, věty první, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř.; oprávněné, jež by měla na náhradu právo, náklady tohoto řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 31. července 2008